Ч. 19 Второк 25 січня (6 лютого) 1900. Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і з ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Угодові конференциї. — Справа вибору бурмістра міста Праги. — Анґлійско-трансвальска війна).

Мимо донесень і здогадів, що рада державна буде скликана аж по окінченю угодових конференций, розійшла ся тепер поголоска, що рада державна збере ся імовірно вже за 10 або 12 днів і що передусім займе ся справою вуглевих страйків в Чехиї. З Праги доносять також о поголосцї, що правительство мабуть вмішає ся до справи вибору бурмістра прагского. Кажуть немов би рада міста Праги мала бути розвязана. Має то тому стати ся, що і вчерашні вибори бурмістра не довели до нїякого успіху.— Neues W. Tagblatt доносить, що на послідній раді міністрів обговорювано справу страйку углекопів. Правительство готове ужити всіх средств, щоби довести до залагодженя страйку.

Нинї розпочинають ся угодові конференциї. І німецкі і чеські радикали відмовили в тих конференциях своєї співучасти. Німецкі радикали тому, що перед заведенем державного німецкого язика в дорозї закона уважають всякі конференциї безцїльними — а чеські длятого, що після їх гадки угода може бути заключена лише на основі ческого права державного. На суботнїшній радї міністрів правительство поробило остаточні приготовленя до конференциї Вчера розіслано запросини до тих участників конференциї, котрих доперва в послїдній хвили іменували сторонництва. Німецку партию народну в комісиї для Чехії буде заступати лиш пос. Праде. По отвореню конференциї президентом міністрів дром Кербером виберуть зібрані предсїдателя та розділять і упорядкують материял нарад. Проєкт п. Енґля аби раджено насамперед над справами, що входять в круг ділання соймів, не стрічає перепон в німецких кругах. Супротив того спірна точка шкіл меньшости прийде аж пізнїйше під обради. Язикові предложеня будуть становити на обох конференциях послїдну точку порядку дневного. — Чеські відпоручники для Моравии мають зажадати виборчої реформи для соймів, подїлу ради шкільної краєвої на ческу і німецку та управильненя справи шкіл меньшости. — В суботнїшній нарадї ческих послів до сойму і до ради державної взяло участь 83 послів. По $6\frac{1}{2}$ годинній нарадї ухвалено вислати відпоручників на конференциї та удїлено їм вказівок. На тій нарадї підношено, що кривда, яку заподіяло Чехам міністерство ґр. Кляріґого знесенем язикових розпоряджень, доси не нагороджена. Коли конференциї угодові мають дїйстно довести до управильненя язикових відносин в Австриї, то рівночасно повинні бути полагоджені язикові справи Шлєзка та всіх инших коронних країв, в котрих мешкає більше як один нарід.

Прага не може в нїякий спосіб вибрати нового бурмістра. В радї міскій ческої столицї засїдає по половинї радних Старочехів і Молодочехів і они не можуть згодити ся на одного кандидата. І так в суботу відбуло ся вже третий раз голосоване на бурмістра і знов ні один кандидат не одержав абсолютної більшости. Молодоческий кандидат др. Подлїпни, дотеперішний бурмістр, одержав 41 голосів, а староческий, др. Серб 43. В часї вибору прийшло до демонстраций за Подлїпним, так що предсїдатель загрозив, що велить опорожнити ґалерию. Демонстрациї перенесли ся відтак на улиці, де прийшло до бійки між сторонниками Подлїпного і Серба, так що аж поліция мусїла розганяти демонстрантів. Намістник Чехиї Куденгове мав — як кажуть — заявити, що лиш такого бурмістра міг би представити до цїсарского затвердженя, котрий одержить що найменше 46 голосів. Супротив того Старочех Серб, не маючи надїї на вибір зрік ся достоїньства заступника бурмістра.

З поля полуднево африканьской війни надходять лиш дуже скупі вісти, з котрих показує ся, що і Анґлїйцї і Бури старають ся одні других обійти і займити користні становища. — З Пудвені на границі Наталю доносять, що Бури уставляють пушки вздовж дороги, що веде до міста Фрайгайд. Вздовж тої дороги показують ся Бури в напрямі від Ледісміт і Денді, аби спинити Анґлїйцїв, котрі — як Бури надїють ся — хотять дістати ся до Трансвалю від сторони краю Зулюсів.

---

14)

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого німецкого видання.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

Глава шеста.

Король Амазіс по описанім пирі спочивав всего ледве три години. Як що дня, так і ни ні збудили его молоді сьвященики, скоро лиш перші півні запіяли, завели его, як що дня, до купелї, убрали в королївску ризу та повели до престола на подвірю замку, де він перед очима народу приносив жертву, підчас коли старший ерей грімким голосом сьпівав молитву і вичисляв честноти короля, а всї его гріхи, яких він допустив ся з несьвідомости, звалював на его злих дорадників, щоби тим способом недопускати до того, аби хтось робив докори володїтелеви.

Як що дня, так і нині напоминали его сьвященики до доброго, підносячи его честноти, відчитували ему пожиточні діла і ради великих мужів із сьвятого письма та відвели его до его комнати, де чекали на него листи і справозданя зі всїх сторін краю [1].

Амазіс держав ся точно тих церемоний, що повтаряли ся що рана, і тих годин призначених до роботи, а прочу часть дня уживав як ему сподобало ся, по найбільшій части забавляв ся у веселім товаристві.

Длятого докоряли ему сьвященики, що він не жиє як пристало на короля, а він одного разу розсердив ся і сказав старшому ерееви: „Подиви ся на отсей лук! Коли будеш его заедно натягати, то він борзо стратить свою силу; але скоро будеш его пів дня уживати, а відтак даш ему відпочити, то він буде мати силу і дасть ся доти уживати, аж пукне тятива.

Амазіс саме що підписав послїдний лист, просьбу якогось номарха [2]) о гроші на направу берегів Ніля [3]), яку треба було по повени зробити, і призволив жадану суму, коли слуга дав ему знати, що наслїдник престола, Псамтік, просить свого батька, щоби той позволив поговорити кілька мінут з собою.

Амазіс, котрий, урадований добрими вістями зі всїх сторін краю, повитав увійшовшого слугу весело, споважнів нараз і призадумав ся та аж по довшій хвили відозвав ся:

Іди і скажи князеви, нехай прийде!

Псамтік, блїдий і понурий, як завсїгди, поклонив ся глубоко і смиренно, коли станув перед батьком.

Амазіс повитав его мовчки, а відтак спитав его коротко і остро: Чого тобі потреба? У мене час визначений.

— Особливо для твого сина — відповів наслїдник престола, і уста ему задрожали. — Сім раз казав я тебе просити о ту велику ласку, котру ти менї наконець зробив.

— Лиш нїяких докорів! Я здогадую ся, чого ти прийшов. Я маю дати тобі поясненє в справі твоїх сумнївів що до походженя Нїтетіс.

— Я не цїкавий і приходжу радше, щоби тебе остерегти, пригадати тобі, що крім

---

[1]) Сей подїл часу египетского короля подає Діодор, а его потверджують і египетські памятники.

[2]) Номархами звали ся найвисші урядники адміністрацийні (намістники) поодиноких частий краю, званих „номос", на які був подїлений цїлий Египет. Назва номос (νόμος) єсть чисто грецка і значить первістно тілько, що „округ пасовиска". По египетски звав ся номос „птош" (p-tosch або hesp). Нинї знає ся вже дуже докладно, як була подїлена держава фараонів. На стїнах сьвятинь знайдено списи номосів, а з них показує ся, що цїлий край був подїлений на 26 горішно-египетских і 24 долїшно-египетских земель або ґуберний, з котрих знов кожда дїлила ся на три части. З найновійших розслїдів виходить, що границї тих номосів не ішли як небудь, лиш були точно визначені після математичного обчисленя ґеоґрафічних степенів. За панованя Птоломеїв настала була в адміністрациї поодиноких провінций або земель велика зміна.

[3]) Береги Ніля треба було дуже часто направляти, а фараони уважали то собі за честь старати ся о направу. Геродот розповідає, що король Менес обгатив був західну розтоку Ніля коло Мемфіс. Та її озеро Меріс викопано задля реґуляциї повени.

Новинки.

Львів дня 5-го лютого 1900.

— Головний Виділ руского товариства педагогічного у Львові звертае ся з уклінною просьбою до всіх тих Вп. Добродіїв, що зволили тогід приняти в розпродаж цеголки на річ Бурси товариства, щоби прислали зібрані лепти як найскорше, а нерозпродані цеголки, щоби задержали у себе, позаже Вис. ц. к. Намістництво рішенем з дня 14 жовтня 1899 продовжило позволене на збиране добровільних вкладок до кінця жовтня 1900 р. — Заразом пригадуе тимже мужам довіря, щоби зволили з'єднувати нових членів для товариства, позаяк его дальший розвій залежить лиш від збільшеня числа членів. — За Виділ товариства: *Др. М. Пачовский.*

— Зірване контракту. Дня 1 січня 1896 р. винаймив п. Літиньский театральний будинок від фундациї гр. Скарбка на 60 літ. В перших 25 літах мав п. Літиньский платити 30 тисяч зр. чиншу, а в дальших роках 35 тисяч зр. Крім сего мав п. Літиньский оплачувати податки, коли они не переходять суми девяти тисяч зр. На днях зірвано контракт зовсім несподівано, бо п. Літиньский замість рати в сумі 15 тисяч зр., заплатив лише 10 тисяч. З сего скористала адміністрацийна рада фундациї і зробила ужиток з застереженя контракту, котре постановляе, що в разі неуплаченя в цілости припадаючої рати, контракт розвязуе ся.

— Огонь. Дня 24-го січня с. р. вибухнув о 7-ій год. вечером в Кунині, повіта жовківского, в домі Настки Герус огонь, котрий знищив дім і дві стайні. О підложене огню есть сильно підозріний Петро Герус зі Скарган, котрого жандармерия арештувала і відставила до суду в Жовкві.

— Неживу дитину мужеского пола, віком около 7 місяців знайдено дня 23 січня с. р. в лісї громади Чижки. Слідство виказало, що дитину удушено, а виновницю сего злочину і матір дитини Катерину Валявску арештовано.

— Оповіщене. Підписаний Виділ тов.: „Сільский Господар", подае до прилюдної відомости, що слідуе: 1. Дня 26 лютого с. р. устроює в Бродах, о 10 годині рано, господарске віче, котрого місце і дневний порядок оголосить ся пізнійше в часописях. — 2. Виділ спровадить на весну для Членів товариства насіне ризкого лену і буряків та роздасть їм даром. — 3. Кромі сего буде Виділ спроваджувати на окремі замовленя своїх Членів всілякі роди збіжа та насіне ярин, цьвітів і пашних ростин по зниженій ціні. Хто отже хотів би із сеї находи користати, нехай пришле докладний спис бажаного насіня, свій адрес і значнійший задаток на руки Вч. о. Левицкого, пароха в Олеську, а касиера Товариства. — 4. Заразом просить Виділ Вп. Членів о надсиланє вкладки на рік 1900 в квоті 2 К. на згадані руки і заохочуванє знакомих до вступленя в наше товариство. — 5. Вкладки можна вплачувати также на руки своїх Вч. О. Парохів, котрі є членами нашого товариства. — Від Виділу тов. „Сільский Господар" в Олеську 1. лютого 1900: о. *Тома Дуткевич*, предсідатель: *І. Петрушин*, секретар.

— Концерт вокально-музикальний під протекторатом Єї Сьвітлости Княжної Марії Сапіжанки на дохід шпитали для бідних селян в Більчу, устроюе братство сьв. Іоана в день 15 лютого с. р. в Борщеві в сали Сокола. Ціна місць: Крісло першорядне 4 К.; для родини з трох осіб 10 К.; крісло другорядне 3 К.; дальші крісла 2 К.; партер 1 К. Початок точно о год. 6-ій вечером. За комітет: *О. А. Н. Сімсонович.* — Програма: 1) Слава во Вишних Богу (псалом Бортнянського — хор мішаний). — 2) „Ірина" (Чайченка — декламация — Панна Дарія Глібовицка). — 3) Humoresque (Griega — фортепян — Сьвітл. Княж. Мария). — 4) Вечерниці (Ніщиньского — хор мішаний). — 5) Декламация: „До невісти" Конопніцкої (Панна Тишиньска). — 6) а) „Non ever" б) „The Primrose (Pirati — сольо сьпів Miss Whythe. — 7) Рапсодия II. угорска" (Ф. Ліст — фортепян — Сьвітл. Княж. Мария). — 8) Декламация (п. Віктор Будка). — 9) „Над Прутом" (Ізид. Воробкевича — хор). — 10) „Тарантелля" (Іг. Бріль, фортепян — Сьвітл. Княж. Мария і П. Сірет). — 11) З Бразилії (Декламация). — 12) Коломийка (Панна Дарія Глібовицка). — 13) Гимни славяньскі (Ост. Ніжанковский — хор).

— Продаж Східниці. В четвер, о 8 годині вечером, в льокали Галицкої Каси щадничої, підписав Маршалок краевий гр. Ст. Бадені, яко повновластитель фірми: „Вольский і Оджівольский" і Дирекциї Каси щадничої, акт, дающий опцию французскій спілці, репрезентованій п. де Мейраль, до купна всіх предприємств і копалень згаданої фірми, за суму девяти і пів міліона корон. Вчисляючи до того запаси ропи і маґазини, ціна купна перевисшить десять міліонів корон. Та умова забезпечена завдатком 100.000 корон, зложених рівночасно і дальшими стома тисячами корон, що мають бути зложені 1 марта с. р. есть важною до 1 мая с. р. Ціна купна мае виплатити ся в трех ратах в рівних частях: 1. мая, 1. липня і 1. вересня. Недодержане котрого небудь речинця спроваджуе розвязане умови і утрату зложених вже гроший. Французка спілка обійме в посіданє Східницю по вплаті другої рати, а перенесене власности табулярної наступить по вплаті остатної рати. Персоналеви робітничому контракт запевнюе однорічне занятє з піврічною виповідию.

— Самоубийства. Мария Колюшка, родом з Галича, літ 25, випила з водою, в самоубийчім намірі, 800 фосфорових головок зі сірників і внаслідок того померла дня 25 січня с. р. в Станиславові. Причина самоубийства незвістна. — Ізраїл Вольф Ульман з Коломиї, слухач прав, відобрав собі жите на фільварку в Гулині, повіта борщівского, вистрілом з рушниці. Причиною самоубийства мала бути невилічена хороба і брак средств до житя.

— Нещасливі пригоди. Дня 19 січня с. р. переходила жебрачка, незвістна по імени, а о скілько люди еї знали, походяча з Хмелівки, через ріку Стрипу на дорозі з Беневи до Семаківців, повіта підгаецкого, та ступила на місце, де лід вже був відтаяв, і заломила ся.

мене жие ще хтось другий, що знае тую тайну!

— Фанес?

— А хтож би инший! Він, той прогнаний з Єгипту і зі своеї власної вітчини, вийде за кілька днів з Навкратіса. А хтож тобі заручить за то, що він не зрадить нас Перзам?

— Ласка і дружба, яку я ему завсігди оказував.

— То ти віриш у вдячність людий?

— Ні! Але я вірю в то, що умію пізнавати ся на людях. Фанес нас не зрадить! Я тобі ще раз кажу, що він мій приятель!

— Може твій приятель, але мій смертельний ворог!

— То стережи ся его! Я не потребую его бояти ся.

— Ти ні, але наша вітчина! Ой, тату, зважай на то, що хоч би я тобі яко син був ненавистний, то все-таки яко будучність Єгипту мушу лежати тобі на серци. Зважай на то, що я по твоій смерти, котру боги нехай як найдовше держать здалека від тебе, буду як ти тепер представляти теперішність сего величавого краю, що мій упадок в будучности значив би то само, що упадок твого роду, що упадок Єгипту.

Амазіс ставав що-раз строгійший, а Псамтік, що-раз більше наставав на него і говорив дальше: Ти признаеш, ти мусиш признати мені праву! Той Фанес мае власть в руках зрадити наш край кождому заграничному ворогови; бо він знае его так добре як і ти; а відтак в его груди крие ся тайна, котру коли би зрадив, міг би зробити з нашого наймогучійшого приятеля нашого найстрашнійшого ворога.

— Ти помиляеш ся! Нітетіс, що правда, не моя донька, але все-таки донька короля і она буде уміла позискати собі серце свого мужа.

— А хоч би она була і донькою якого бога, то Камбізес, скоро би довідав ся тайни, став би нашим ворогом; чейже знаеш, що у Перзів брехня уважае ся за найбільший злочин і дати ся обманути уважае ся за ганьбу. А ти обманув найгордійшого, наймогутнійшого з них; та що вдіе сама одна, недосьвідна дівчина супроти ворогованя добре вивчених жінок, що добивають ся прихильности свого володітеля!

— А чи може щось ліпше научити штуки красноречивости як ненависть і месть? — спитав Амазіс різким голосом. — Нерозумний сину, чи гадаеш, що я брав би ся до так небезпечного діла без зрілої розваги всіх обставин? Нехай про мене Фанес ще й нині розповідае Перзам то, чого навіть не знае, чого лиш здогадуе ся, але чого ніколи не може доказати! Я батько і Лядіке мати мусимо чей найліпше знати, хто наша дитина. Ми обое називаемо Нітетіс нашою донькою; а хтож посьміе сказати, що она не наша донька? — А схоче Фанес зрадити слабі сторони нашого краю якому иншому ворогови як Перзам, то нехай то зробить; я не бою ся нікого з них! А коли ти хочеш спонукати мене, щоби я чоловіка, котрому я богато завдячую, приятеля, що мені через десять літ вірно служив, знищив заким ще він мене оскорбив, то я тобі кажу, що я замість ему шкодити, готов боронити его від твоєї мести, а я вже здогадую ся, яка еї нечиста причина.

— Мій отче!

— Ти хотів би знищити того чоловіка, бо він не допустив до того, щоби ти на силу взяв до себе внучку Тракійки Родопіси, длятого, що коли ти показав ся нездібним, то я іменував его вождом на твое місце. Ти поблід? Дійстно, я вдячний Фанесови за то, що він повідомив мене о твоїх безсовістних плянах і тим дав мені нагоду ще тіснійше привязати до себе ті підпори мого трону, котрим Родопіс есть дорога.

— Ой, тату! що ти можеш так називати тих чужинців, що ти так можеш забувати на давну славу Єгиптиян! Ганьби мене як хочеш; я знаю, що ти мене не любиш; але не кажи, що нам потреба людий з заграниці, щоби бути могучими! Глянь лиш в історию нашої минувшости! Коли були ми наймогутнійшими? Тогди, коли наш край для всіх чужинців без вимки був замкнений і, коли ми, стоячи на власних ногах, спускаючись на власну силу, жили після прастарих законів наших предків і наших богів. Тоті часи виділи, як великий Тутмес і Рамзес [4]) нашим побідоносним оружием завоювали сьвіт, тоті часи чули, як всі народи називали Єгипт найпершим, найбільшим краем на земли! А що

[4]) Тутмес III. (з 18-ої династиї) був бодай чи не найбільший із всіх фараонів. Він водив египетске войско аж над ріку Евфрат і завоював був велику часть передної Азиї. Так звані літописи в Карнаку і відкрита Еберсом житепись „Amen em heb" розказують про его военні походи. Він панував від 4 мая 1504 до 18 мая 1450 р. перед Христ. — Рамзес II. (Великий) син короля Сеті I., котрого Греки звали Сезостріс, панував від 1394 до 1328 р. перед Христ. Він завоював був богато народів в Африці і Азиї армією, котра числила 600.000 піхоти, 24.000 кінноти, 27.000 борців на возах і 400 военних кораблів. На знак своеї побіди велів він вирити свій образ і свое імя на скалах в завоеваних краях. Геродот видів два такі образи, а ще нині можна видіти два такі недалеко міста Байрута (стародавний Берітос). За величезну данину, яку він брав від завоеваних народів, ставив він в цілім Єгипті, особливо же в своїй резиденциї, в Тебах, прекрасні будинки. Один з тих обелісків, які він поставив в Тебах, знаходить ся нині в Парижи на „Площи згоди" (Place de la Concorde). На стінах палат і сьвятинь в Тебах знаходять ся тисячі образів, що представляють его, его войско, народи, котрі він покорив, его зброю і богів, котрим він приносить жертву. На одним з тих образів видко, як він і его шість синів здобувають кріпость народу Хета. Мировий договір з тим народом віднайшов ся цілий. Портрет Рамзеса II. пізнати всюди по его легко загненім носі. Найкрасша статуа з его подобизною знаходить ся в Турині. Мумію Рамзеса II. знайдено в Дер ель-Багрі. Був то чоловік високого росту, а на мумії видко ще тепер дуже добре профіль его голови з загненим носом.

По годині часу видобуто єї вже неживу з води. — Дня 25 січня с. р. виїхав був селянин Іван Двуґало з Залужа, повіта рогатиньского, літ 55, по дерево до ліса. Приїхавши там, застав другого селянина з того самого села, Петра Било, а то в хвили, коли Било, рубаючи дерево, вже був готов в роботою. Підтяте дерево, спадаючи, привалило своїм тягаром Двуґалу так нещасливо, що той в короткім часї по тім помер. Двуґало був бездїтний і лишив по собі вдовицю.

— Вже на буде глухих! Так бодай заповідає француский учений Бернар, котрий винайшов такий прилад, що треба его лиш вложити в ухо подібно, як очиці на очи, а буде ся зараз чути голос. Винаходець назвав сей прилад по своїм імени „Авдіфоном Бернарда“. Прилад той до слуханя, отже авдіфон єсть зложений так зручно з всїляких металїв в електричне звено, що витворює одностайний ток електричний о такій силї, котра ловить доходячі до неї филї голосу і передає їх безпосередно нервови слуху, обминаючи хоробливу часть уха. Отже глухий з роду або хто оглух в наслідок якоїсь хороби потребує лиш вложити собі той авдіфон до уха, а буде чути. До того ще той прилад єсть так маленький, що єго майже зовсїм не видко, коли вложити до уха, він не більший зерна горока і важить всего лиш пять ґрамів. З приладом сим роблять ся тепер проби в народнім інститутї для глухих в Парижи. Наколи би повисша вість показала ся дїйстно правдивою, то Бернар став би ся одним з найбільших винаходників на сьвітї і найбільшим добродієм людскости.

— Неувага доглядача хорих була причиною траґічної смерти одного в пацієнтів міского шпиталю в Новім Йорцї. Хорим тим був один музик Шмідт, син властителя готелю в Льондонї. Коли він прибув до шпиталю призначено єму купіль, бо терпів на неврітіс. Доглядач, котрому поручено приготовити купіль, хотів при сій нагодї обмити хорому голову. Однакож через неувагу взяв в полицї замість фляшки в водою фляшку в карболем і тодї доперва спостеріг похибку, коли хорий страшно крикнув. Карболь спалив в страшенний спосіб голову і плечі Шмідта, а волосє з тих місць, де карболь дійшов, цїлковито випало. До години нещасна жертва неуваги розпращалась з сим сьвітом, а доглядача увязнено.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 5 лютого. На суботнїшнім послуханю у архикнязя Оттона були між иншими всї міністри, а між ними др. Пентак, відтак намістник Галичини ґр. Півіньский і др. Біливьский.

Льондон 5 лютого. Після виказів в міністерстві війни, страти анґлійских войск виносили до д. 29 січня 9523 людий. До того треба ще дочислити страти з послїдних днів в числї 1500 людий. Загалом страти виносять 10% войск.

Льондон 5 лютого. З Дурбану телеґрафують під д. 3 лютого: Правительство одержало вість, що Бури напали дня 31 січня на осідок адміністрацийних урядників в краю Зулюсів. Зачувати, що всїх урядників забрано до неволї.

Відень 5 лютого. Супротив поголосок, немов би Болгария хотїла оголосити ся королївством, впевнює Politische Corresp., що ті вісти цїлком безосновні.

ми тепер? З твоїх уст, в власних уст короля чую, як тих дїдоводів і пройдисьвітів називаєш „підпорами держави“; виджу, як ти, король придумуєш нужденну хитрість, щоби позискати дружбу племени, котре ми, заким ще чужинцї зайшли над Ніль, славно побідили [5]. Єгипет був богато прибраною, могучою королевою, нинї з него намальована з понавішуваними золотими дрібничками повійниця!

— Уважай, що говориш! — крикнув Амазіс і туппув ногою об землю. — Єгипет ще нїколи так не процвитав і не був так великий, як тепер! Тутмес ходив з нашим оружием в чужі краї і здобував кров ними; а я довів до того, що плоди наших рук заходять аж на всї кінцї сьвіта і замість крови приносять нам богатства і благодать. Рамзес проливав струї крови і поту своїх підданих на славу свого імени, а я довів до того, що в моїм краю щадить ся крови, а піт лле ся лиш в услугах для пожиточної роботи і кождий горожанин доживає свого віку в безпечности, щастю і добробитї. Над берегами Нилю стоїть тепер десять тисячів густо населених осель, нема анї пяди неуправленої землї, нема й дитини в Єгиптї, котраби не зазнавала благодати права і законів, а нїякий злочинець не уйде бачного ока верховної власти. — Колиж би напав на нас який ворог — ну, то добре, то побіч наших кріпостий і заборол, які нам боги дали, побіч порогів на рицї, побіч моря і пустинї, стоять ще найлїпші войки, які коли небудь носили оружие, трийцять тисячів Єллинів крім египетскої касти борців і готові нас боронити. Отсак стоїть справа Єгипту! За то що він сьвітив ся зверха пустою славою, мусїв він колись заплатити Рамзесови кровавими сльозами. Правдиве золото дїйстного щастя горожан і мирного гаразду завдячує Єгипет менї і моїм попередникам саїтским королям!

— А я все-таки кажу тобі — сказав на то наслїдник престола, — що Єгипет то дерево, котрого живенну силу підгризає убийчий червак. Тото забагане золота і гонене за ним, гонене за пишнотою і блеском зїпсувало серця всїх. Розкішне житє чужинцїв нанесло простим звичаям наших горожан смертельний удар. За золото можна всего дістати. Нераз можна почути, як Египтияни, зведені Єллинами на злу дорогу, насьміваюгь ся з ваших старих богів; незгода і сварка роздїляе касти сьвященників і борців. Що дня надходять вісти о кровавих бійках еллиньских жовнїрів з египетскими вояками, чужинцїв з туземцями; пастир і стадо поборюють собе; один камінь державного млина розтирає другого, аж цїла держава розсипле ся в румовище і порох. Отгак, тату, коли не виговорю ся нинї, то не буду нїколи говорити, а мушу раз виговорити ся з тим, що мене тисне за серце! Підчас твої борби з нашим всечестним сьвященьством, тою найлїпшою підпорою трону, дивив ся ти спокійно, як молодеча сила Перзів мов та якась потвора, що поглитає всї народи, котила ся зі всходу на захід і за кождий раз, коли нажерла ся, ставала страшнійша і сильнійша. Замість піти Лідийцям і Вавилонцям на поміч, як то ти первістно хотїв, помагав ти Грекам ставити сьвятилї для їх лжебогів. Але коли наконець всякий опір здавав ся бути неможливим, коли Перзи завоювали половину сьвіта і зухвало та не здержаливо могли зажадати від всїх королїв, що їм ся захотїло, тогди здавало ся, що несмертельні боги хотять ще раз подати тобі руку до ратованя Єгипту. Камбізес зажадав твоєї доньки, а ти за слабий, щоби жертвувати свою рідну дитину для загального добра, посилаєш королеви підставлену дївчину і длятого, що ти мягкого серця, щадиш чужинця, котрий благо і горе твоєї держави держить в своїх руках та згубить єї, наколи она не розлетить ся вже скорше від внутрішної незгоди!

(Дальше буде).

[5]) Жид Йозефус (Josephus Flavius) розповідає, що Рамзес покорив був навіть Медів, а то здаєсь бути можливим, коли уважати місто Бахтан, з котрого фараони вибирали данину, за Екбатану.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1-го мая 1899, після середно-европ. год.

Зі Львова

посп. відходить	особ. відходить	
		День
	6·20	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·15	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Іцкан, Букарешту, Радівців
	6·30	„ Підволочиск в Підвамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·45	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·10	„ Скольгого, Лавочного від $^1/_7$ до $^{15}/_9$.
	9·25	„ Янова
	9·35	„ Підволочиск в гол. двірця
	9·45	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	9·53	„ Підволочиск в Підвамча
	10·10	„ Белзця, Рави, Любачева
	12·50	„ Янова від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підвамча
	2·15	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$ в недїлї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина. Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольгого лиш від $^1/_5$ до $^{30}/_9$.
	3·15	„ Янова від $^1/_5$ до $^{30}/_9$.
	3·20	„ Зимноводи від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	3·25	„ Брухович „ „ „ „
	5·25	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	5·50	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	6·26	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·40	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_6$ до $^{15}/_9$.
	6·50	„ Янова від $^1/_6$ до $^{15}/_9$ в будні дни
	7·—	„ Лавочного Мункача. Хирова
	7.10	„ Сокаля, Рави рускої
	7·20	„ Тернополя в гол. двірця
	7·42	„ „ „ Підвамча
	7·47	„ Янова від $^1/_{10}$ до $^{30}/_4$ 1900 включно
	8·35	„ „ „ $^1/_5$ „ $^{31}/_5$ і від $^{16}/_9$ до $^{30}/_9$.
	9·11	„ „ „ $^1/_6$ „ $^{15}/_9$ в недїлї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·32	„ „ Грималова в Підвамча

До Львова

посп. приходить	особ. приходить	
		День
	6·10	З Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·40	„ Янова (головний дворець)
	7·55	„ Лавочного „ „
	7·44	„ Тернополя на Підвамче
	8·05	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	9·—	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·15	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець. Станиславова
	1·01	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
	1·40	„ Скольгого. Хирова, а з Лавочного від $^1/_7$ до $^{15}/_9$.
1·50		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підвамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підвамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля
		Ніч
	12·10	З Скольгого, Калуша, Борислава
12·30		„ Черновець, Букарешту
2·16		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·05	„ Підволочиск на Підвамче
	3·30	„ „ „ гол. дворець
	6·—	„ Кракова, Відня, Самбора, Сянока
	6·10	„ „ „ „ Хирова
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	7·58	„ Янова від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ і від $^{16}/_9$ до $^{30}/_9$ що дня, а від $^1/_6$ до $^{15}/_9$ в недїлю і сьвята
	8·15	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{30}/_6$ і від $^{16}/_8$ до $^{10}/_9$.
	8·30	„ Брухович від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ що день
8·45		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·21	„ Янова від $^1/_6$ до $^{15}/_9$.
	9·55	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	10·10	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·08	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·25	„ „ на гол. дворець
	10·30	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано
Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

І Н С Е Р А Т И.

Для Львова і Галичини

головний склад і експедиция

WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.

находить ся

у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.

Аґенция дневників і оголошень

принимає також

пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnik-a Illustr.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“, і всїх инших часописий принимає виключно ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Ново отворена

Аґенция дневників і оголошень

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9.

принимає

ОГОЛОШЕНЯ

до всїх дневників

по цїнах ориґінальних.

До

„Народної Часописи“ і „Ґазети Львівско

може принимати анонси виключно лиш ся Аґенция.

ПОБІЛЬШЕНЯ ФОТОГРАФІЇ

цїлком вірні ориґіналови аж до природної величини артистично виготовлені. — В паспарту.

Цїна за портрет величини 37x45 цм. разом з портом і опакованєм **5 зр. 10 кр.,** в хороших рамах **9 зр. 60 кр.** (аж до 5-тьох клґр. франко).

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**

Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарні З. Ловиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).